

בשפע להשפיע לז"א, **וְאִיהוּ קֶצֶה הַשָּׁמַיִם** והוא היסוד דבינה הנקרא קצה השמים שהוא הקצה של ז"א הנקרא שמים, **וְדַהְהוּא קֶצֶה, קֶצֶה עֲלָאָה** **וְאִיהוּ** שאותו קצה שהוא יסוד דאמא הוא קצה העליון דז"א הנקרא שמים, **בְּגִין דְּאִית קֶצֶה כְּגוּוּנָא דָּא לְתַתָּא, וְאִיהוּ עֲלָמָא תַתָּאָה** לפי שיש קצה בעין זה למטה במלכות והיא נקראת עולם התחתון כיון שמשפיעים ממנה שפע הברכות לעולמות התחתונים. **וְאֶקְרִי אוּף הָכִי בְרוּךְ, לְקַבֵּל תַתָּאִי לְאֶרְקָא לְתַתָּא** וגם היא נקראת ברוך כנגד התחתונים, כיון שמקבלת שפע להוריד ולהשפיע למטה לתחתונים ע"י ברכות המצוות והנהנין, **וְלֹאֲתַעֲרָא מִתַתָּא לְעֵילָא בְּבִרְכָאן דְּעִלּוּתָא** ולעורר ממטה למעלה בברכות תפילת ח"י, כי כוונת הורדת השפע במילת ברוך בעמידה היא לתת כח במלכות ובעולמות בי"ע שיעלו עם הבירורים למעלה לאצילות. **וּבְרוּךְ (קְדַמָּא) דָּא אֶקְרִי הָכָא,** [98] **בְּרוּךְ דְּחִבְמַתָּא עֲלָאָה** ועתה מסכם פי' תיבת ברוך של ברכות המצוות והנהנין שהיא שונה מהברכות דתפילת ח"י, ונקרא כאן ברוך בסוד החכמה העליונה כי מילת ברוך היא ביסוד דאבא [99], **דְּאִמְלִי לְהַהוּא אֲתָר,**

אור הרשב"י

השפע האמיתי למזון העולמות. והנה צדדו שס היא כוונת קיבול השפע הראשון ואח"כ אומרים אהה ה' אלהינו שהס חסד ת"ת וגבורה שעולים אל הבינה שהוא מלך העולם ושם מקבלים השפע והוא גמר הברכה וכמו שיתבאר לק' צפרטות. ונמלא כי אהה הוא חסד שמשם תחלת הגילוי: [99] הנה עיקר השפע בתיבת ברוך בא מכתר עליון לחכמה שהוא עתיק, ואח"כ לבינה שהוא נוק' דעתיק, ואח"כ לדעת שהוא

[98] **צדא לחכמה** ידוע שסוד אבא מתפשט עד יסוד זעיר ונמלא כי כל סוד ברוך הוא ביסוד אבא. אלא שכל התפלות הוא צדדי היותר למטה. אבל צדדו קדמאה שהו' של הברכות הוא צדא לחכמה עילאה. פי' צדדיית היסוד לצד העליון הנק' שזיל אהה לצדד דאחרי לאתגלייא. כל המשך ענין זה מבואר במ"ש בכה"כ בסוד הברכות וכבר הזכרתיו למעלה כי צ' מיני שפע הם א' המשפיע כח בתחתון להתעלות אל העליון. ואחר שנתעלו עם מקבלים

הלימוד היומני

בְּחַד שְׁבִיל דְּקִיק דְּאֵיל בֵּיה שהוא ממלא לאותו מקום שהוא יסוד

דאמא ע"י אותו שביל אחד דק שהוא יסוד דאבא הנכנס ביסוד דאמא.

כוונת תיבת אתה דברכות המצוות והנהנין

אתה:

לבִּתְר שְׂאֵרִי לְאִתְּנִלְיָא תיבת אתה של הברכה היא בחסד לאחר

שהתחיל השפע לירד מיסוד דאמא התחיל השפע להתגלות, [99] **דִּקְהָא**

הַאִי בְרוּךְ סְתִים אִיהוּ, וּבְגִין כֶּךָ אֶקְרִי [100] **בְּאַרְח סְתִים**

אור הרשב"י

וצריך לבוין להריק ולהמשיך ולהאיר משם לכל המדרגות התחתונות. כיון שזווג או"א הוא תמיד לקיום העולמות, מכנה הזהר את או"א "ואיהו ברוך תדיר דלא פסק מימיו", כלומר שלא פוסק השפע מהם. ממשיך הזהר. "וברוך דא איקרי הכא ברזא דחכמתא עילאה דאמלי להווא אתר בחד שביל דקיק דאעיל ביה". פירוש הדברים: "ברוך" זה נקרא כך בסוד החכמה העליונה, כלומר אבא עילאה, והוא ממלא את הבינה ע"י שביל דקיק שהוא בח' הדעת שהופך להיות יסוד או"א, נמצא שמקור השפע הוא באבא ועובר לבינה ע"י שביל דקיק זה שהוא יסוד אבא.

[99] **סְתִים בְרוּךְ סְתִים**. ילכא כהיתו למעלה דעתא שְׂסָס סְתִים לגמרי לאפקי כְּסָמְסָתִים יסוד אימא סְתִים אינו סְתִים כך כתב:

[100] **בְּאַרְח סְתִים**. סְתִים נלמך תכנך אתה:

א"א ונוק, ועדין השפע נעלם עד שמגיע השפע לאבא ויש"ס ואמא ותבונה, ועתה מתגלה השפע שהוא עכמ"ב וקס"א קמ"ג וכל זה רמוז בתיבת ברוך שהוא ר"ת כ' ב' בתר, ר' ראשית חכמה, ב' בינה, ו' דעת. ברוך בכללותו הוא אבא, וברכה היא אמא הרי הכל רמוז בתיבת ברוך. כתב בזהר הקדוש, "איהו ברוך ואיהי ברכה", כלומר אור אבא שהוא המקור שבו שורה אור הא"ס. "ברוך" ר"ת ראש ומקור כל ברכה, והענין הוא שהחכמה — אבא — נקראת ברוך והיא מקור כל עשר הספירות המתפשטים ממנה. וזה מה שכתב בזהר איהו, כלומר אבא, ברוך ואיהי, כלומר הבינה, שהיא הברכה כלומר השפע הנמשך מ"ברוך" ואכן בבינה נובע השפע מהחכמה.

במקום אחר כתב בזהר, התיבה "ברוך" היא סוד המקור העליון מכל, כלומר אבא עילאה,

בְּרוּךְ, מְקוֹרָא עֲלָאָה דְלָא אֲתַגְלִיָּא כי הרי "ברוך" שהוא יסוד דאבא, הוא סתום ונעלם, לכן נקרא בלשון נסתר "ברוך", ולא אומרים תתברך, ומסביר הטעם [19] מפני שהוא מקור הברכות שאינו נגלה ותמיד הוא מלא ברכות ולכן ברוך הוא מקור הברכות כולם. [19] **אֲתָהּ, יִשְׁרׁוּתָא לְאֲתַגְלִיָּא לְבַר, וּבְגִין כֶּן אֲקָרִי אֲתָהּ** אבל תיבת "אתה" היא תחילת הגילוי של השפע לחוץ כי הוא בחסד שבימין והוא הראשון בו"ק ולכן נקרא אתה לשון גילוי ונוכח. **וּמֵאֵן אִיהוּ, דָּא רְזָא דִּימִינָא** ואיזה בחינה היא תיבת "אתה" ומסביר הוא החסד שבימין, [19] **וְאֲקָרִי כִּהֵן לְגַבִּי הֵהוּא אֲתָר** ונקרא כהן לגבי אותו מקום כי הוא משמש את היסוד דאמא שמקבל מיסוד דאבא להמשיך השפע למטה. **וְרְזָא**

אור הרשב"י

יד ימין כנז'. אבל העיקר הוא החסד הראשון וז"ש ומאן איכו דא רזא דימינאל. דוק אומרו רזא דימינאל ולא ימינאל סתם. ואמנם לפי כלל שבדינו כי רזא תמיד סודו ביסוד. נ"ל לומר שידוע שיש ביסוד אימאל אשר דעת זעיר ה' חסדים ועוד בחי' ששית שהיא היסוד דחסדים הכולל כל החמשה וכמ"ס דדרוש הולוב וזוהי התחונה ולכן אותו החסד הא' המתחיל להגלות כנז"ל הוא ממש יסוד החסדים. וז"ש רזא דימינאל. ולכן נק' יומאל דכליל כלהו: [פטו] **ואיכו כהן לגבי ההוא אתר**. שכן הוא משמש אל האור שביסוד אימאל להגלות. ודייקא כהן משמש כי התשמיש הוא ביסוד ולכן עולה ה"פ י"ה שסודו ביסוד אימאל. מלבד שבו יסוד אבא ושיניהם י"ה. עוד אמר בשער התפלגין כי ביסוד דאימאל יש החו"ג שלה וגם ה' חסדים לאבא ושע"כ נק' י"ה. וזהו רמז ואברהם בן ע"ה גי' כה"ן שנה בלאתו מחר"ן גי' גרו"ן ש"ס אותו החסד המתחיל ללאת בין הכתפים. ורזא דא אתה כהן לעולם הנאמר באברהם:

[פו] **ועוד מקורא עילאה ללא אתגליאל**. ז"ס נפלא בעיני על שלא נאמר מברך אתה ה' הטעם שטיקרו כוונתנו הוא בלאתו השביל שהוא ברוך ונברך בנתיב העליון וזה בלי הפסק אפי' רגע. וכן תמיד מושפע בשפע הבא לו מלמעלה. וזהו ברוך שתמיד הוא מושפע. אבל מה שמתפשט למטה הוא מברך דהיינו אם יש כלי שיקבל להיות מבורך: [פח] **אתה שירתא לאתגליאל לבר**. יש לדקדק דהול"ל שירתא דגילויאל. ונלע"ד שירמוז למ"ס בס' א"י שב' מיני חסד הם הא' הוא חסד עליון אחר הבינה מיד אחריה ברישי כתפין קודם התחלקות הזרועות והוא נק' יומאל דכלהו. ואח"כ יורד אל הגדולה שהוא החסד הב'. ואע"פ ששם בס' א"י כתוב כך בא"א. אין ספק אללי שבכל פרלוג של הזכרים יש בחי' זו ועליה אמר שירתא לאתגליאל מפני שמשם מתחיל כח ראשית הגילוי ולא ילדק לקוראו לגמרי בשם גילוי עד הגיעו אל זרוע ימין ממש ששם הוא הגילוי הגמור ולכן נקרא אתה לנכח על שני בחי' החסד. הראשון שהוא העומד ומתחיל להתגלות והב' הוא הגדולה

דָּא (תהלים קי) **אַתָּה כִּהֵן לְעוֹלָם** וזה סוד הכתוב אתה כהן לעולם הנאמר על אברהם, **מָאן כִּהֵן** [צ] **לְהִהוּא עוֹלָם, אַתָּה** ומי הוא הכהן והמשמש לאותו עולם דהיינו ליסוד דאמא, ומסביר שהוא אתה, כלומר החסד. [אצ] **וְדָא** **אִיהוּ יְמִינָא עֲלָאָה** וזה הוא הזרוע הימין העליון של ז"א, **יְדָאָה** [צב] **אֲשֶׁתְּכָה לְאַתְגְּלִיָּא** שהרי הוא נמצא וקיים להתגלות לכן נקרא "אתה" בלשון נכח וגלוי.

כוונת תיבת ה' שבברכת הנהנין והמצוות

יְהוָה:

כוונתה **דָּא** [צג] **רְזָא דְאַמְצְעִיתָא. רְזָא דְמְהִימְנוּתָא בְּכָל סְטָרִין** הוא סוד קו האמצעי "תפארת" כי עתה יורד השפע מהמקור אל

התפארת והוא סוד האמונה בכל הצדדים, כי עיקר אמונתן של ישראל היא בשם הוי"ה

ב"ה, כי כל השמות הקדושים יוצאים ממנו (דף רע"א ע"ב) [צד].

אור הרשב"י

נ"ה כזכר בזוהר הרקיע פ' ויקרא בסוד ד' חיות הקדש מגא"ר (מיכאל גבריאל אוריאל רפאל) שבהם מתחלקות ד' אותיות הוי"ה. וטעמו, מפני שבת"ת מושב פתח יסוד אימא וגילוי דקל אבא. וזהו רזא דאמנעיתא היסוד שהוא שם בלמעט. ועוד רזא דמהימנותא וכו' הוא ממש ד' יסודות שיש בכלן שהם כוללות כל האלימות, והם לאו"א ויג"ס ולאח, והרי הם ד' אותיות ממש וכולל כל סטריין: [גד] **אלהינו לא סטרא וכו'.** פשוט הוא דהיינו גבורה. אבל למדנו כלל גדול, דמדלא נאמר ברוך אתה ה' אלהים אלא אלהינו, ש"מ שכוונתינו להתכללות גדול והוא הנז' בס'

[ג] **והוא עולם הוא עלמא לאתי.** יסוד אימא שבו שם קס"א שמילואו ק"ס ועס ו' אותיותיו גי' עולם וגם שם הוי"ה דחסדים שנקודה סגו"ל עולה עול"ס:

[גח] **זלח הוא ימינא עילאח.** פי' גם שבחי' חסד זה הוא בלמעט, מ"מ הוא ימין עליון, שכל חסד נקרא ימין. ונלע"ד שז"ם אל עליון הנז' שם כשאברהם זכה לכהונה: [גכ] **אשתכח לאתגליא** שהוא נמצא להתגלות ולכן נקרא אתה:

[גג] **רזא דאמנעיתא** מבואר הוא דהיינו ת"ת שסתמו נקרא בשם הוי"ה כי שם נקבצו ד' יסודות ושורש ח"ג

הלימוד היומיומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000